

31-01-

† Μνήμη τῶν Ἅγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων
Κύρου καὶ Ἰωάννου.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

Ὕχος λῃ Ἀπό

χ M K
Θε ο ος Κυ ρι ος και ε πε φανενη

μιν χ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος χ εν
ο νο ματι Κυ ρι ι ι ι ι ου

Στίχος 1. Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ
τῷ Ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανενη μιν χ
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος χ εν ο νο
ματι Κυ ρι ι ι ι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἄπολυτίκιον Ὕχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ιατρῶν ξυνωρίδα τὴν θεοπρόβλητον, Κῦρον τὸν πάνυν ἀνδρεῖον, καὶ Ἰωάννην στερόόν, ὡς Μαρτύρων ἀμαρύγματα τιμήσωμεν, καὶ θαυμασίων αὐτουργούς, ἵωμένους τῶν πιστῶν, τὰς νόσους τὰς δυσιάτους, τῇ τοῦ Θεοῦ συνεργείᾳ, λιτὰς αὐτῶν ἀπεκδεχόμενοι.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων Ἅγιος πλ. α'

χ
q Χριστός α πατρί και γενιώ και αγίω
χ
πνευματικό^K
χ q Τα θαυματάτων αγίων σου Μαρτυρών τειχούς ακατάχητων ημινδώρησα με νοούσθεο Θεούς ταις αυτών ικεσι αιτιβουλας εθνων διασκεδασον της βασιλείας

σι λει ας τα σκηπτρα κραται ω σονως μο

νος α γα θο ος και φι λανθρωπος ^χ_q

^χ_q Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι νων α μην ^χ_q

^χ_q ^K Χαι ρε Πυλη Κυ ρι ου η α δι ο δευ

τος ^χ_q χαι ρε τειχος και σκε πη των προστρεχον

των εις σε ^χ_q χαι ρε α χει μαστελιμην και α πει

ρο γα με ^χ_q η τε κουσα εν σαρ κι τον Ποιη

την σου και Θε ον ^χ_q πρε σβευ ου σα μη ελ λει

πης ^χ_q υ περ των α νυ μνου ουν των και προ σκυ

νου ουν των το ο κοον σου ου ου ου ^χ_q

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν

Κάθισμα. Ὡχος α!

Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Προστάται ταχινοί, ἀνιάτως νοσούντων, καὶ ἄγρυπνοι φρουροί, εὔσεβούντων ἀπάντων, ὑπάρχετε Ἅγιοι, Ἰωάννη μακάριε καὶ πανένδοξε, πνευματοφόρητε Κῦρε· Ὁθεν σήμερον ὑμῶν τὴν πάνσεπτον μνήμην ἀσμένως γεραίρομεν.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοποίον.

Υμνοῦμέν σε ἀεί, ἀγεώργητε χώρα, τοῦ πάντων Ποιητοῦ, ζῶντος ὅδατος κρήνη, βροτῶν παραμύθιον, καὶ χαρᾶς κόσμου πρόξενε, παναμώμητε ὑπεραγία Παρθένε, τὰ συστήματα τῶν Ὁρθοδόξων ἀπάντων εὐήχοις μελίσμασι.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν

Κάθισμα. Ὡχος δ!

Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες τρισμέγιστοι θεοειδῶν ἀρετῶν, τὰ πάθη ἱώμενοι τὰ ζοφερὰ τῶν βροτῶν, τοῦ Πνεύματος χάριτι, Κῦρε σημειοφόρε καὶ σεπτὲ Ἰωάννη, σκέπετε οὐρανόθεν τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας, καὶ ἀθλους τοὺς ἀρίστους ὑμῶν ὕμνοις γεραίροντας.

Δόξα. Τὸν αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκόν.

Θεὸν πανοικτίρμονα καὶ Λυτρωτὴν τοῦ παντός, τεκοῦσα πανύμνητε, ὑπερφυῶς Μαριάμ, τοὺς δούλους σου οἴκτειρον, καὶ πρὸς τῆς μετανοίας χειραγώγησον τρίβους, πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντας τὸν σὸν πάνσεπτον Τόκον, καὶ πόθῳ εἰς αἰῶνας Ἄγνη, σὲ μεγαλύνοντας.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.

Ὕχος γ'!

Τὴν ὡραιότητα.

Δυάδα πάνσεμνον, ἀνευφημήσωμεν, τὴν διαλάμψασαν, βολαῖς ἴάσεων, καὶ θεραπεύουσαν δεινά, νοσήματα τῶν μερόπων, τοῦ Σταυροῦ τῇ χάριτι, Κῦρον τὸν πνευματέμφορον, καὶ τὸν γενναιόφρονα, Ἰωάννην ὡς πίστεως, φανοὺς τηλαυγεστάτους βοῶντες· Χαῖρε, δυὰς κλεινῶν μαρτύρων.

Δόξα. Τὸν αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκόν.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου, ψυχὴν καταύγασον, φωτὶ τῆς χάριτος, τοῦ θείου Τόκου σου, Ἄγνη Παρθένε Μαριάμ, ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον, τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου,

31-01 ΟΡΘΡΟΣ ἈΓΙΩΝ ἀΝΔΡΥΡΩΝ ΚΥΡΟΥ ἡ ΙωΑΝΝΟΥ

ὅπως εὕρω ἔλεος, ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως, καὶ
πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ
Κεχαριτωμένη.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

Ἡχος λόγος

Εκ νε ο τη το ος μου **Διπόλ** λα α
πο λε μει με πα θη **6** αλλ αυ τος αν τι λα
βου και σω σον **Σωτηρμου** **Δις** **6**
Οι μισουν τες **Σι** ων αι σχυν θη τε α
πο του **Κυ** ρι ου **6** ως χορτος γαρ πυ ρι ε
σεσθεα πε ζη ραμ με νοι **6** **Δις**
Δο ζα **Πα** τρι και **γι** ω και **Α** **γι**
ω **Πνευμα** τι **6**
π **β**
λ **γι** ω **Πνευμα** τι **πασα** ψυ **χη** **ζω**
π **β**
ου ου ται **6** και κα θαρσει υ ψου ται λαμ πρυ νε

31-01 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΩΝ ἈΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΥΡΟΥ καὶ Ιωάννου

Π   Β

ται⁶ ἀτη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο

κρυ φι ως⁶ λ

Μ   Β

⁶ λ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην⁶ λ

Π   Β

⁶ λ **Ἄ** γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα

της χα α ρι τος ρει θρα⁶ λ αρ δεν ο ον τα α

πασαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν⁶ λ

Προκείμενον **Ὕχος δ'**

Ὕχος λ' τος λ'

⁶ λ Θαυ μα στος ο Θε ος εν τοις α γι οις

αυτου⁶ λ (δις)

Στιχ. Τοις Άγιοις τοις ἐν τῇ γῇ Αὔτοῦ
ἐθαυμάστωσεν δό Κύριος.

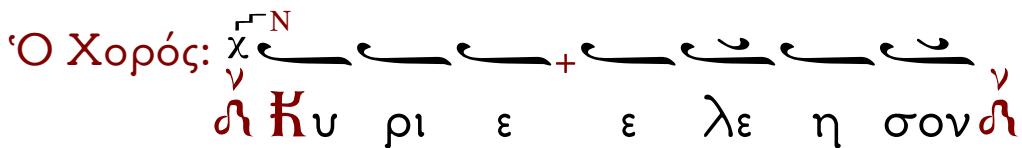
31-01 ΟΡΘΟC ἈΓΙΩΝ ἀΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΥΡΟΥ ἡ ΙωΑΝΝΟΥ

M B

χ **Θ**αυ μα στο ο ος ο Θε ος εν τοις
α γι οις αυ του ου ου ου ου ου **λ**

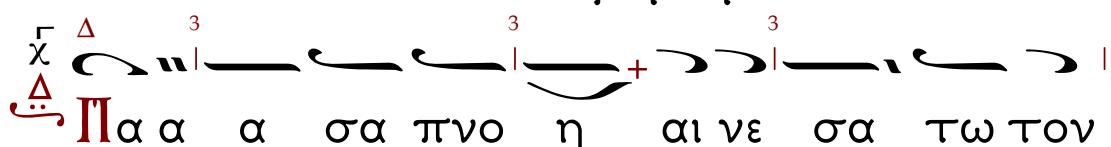
Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

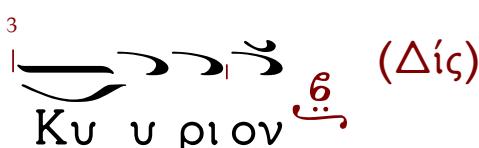
‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

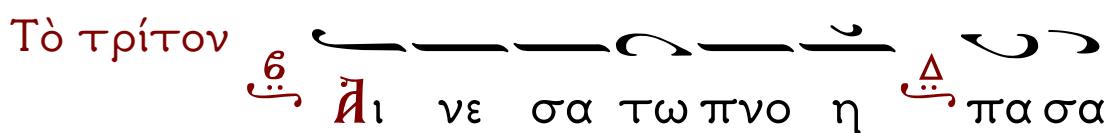
‘Ο Χορός:
Δέκι ρι ε ε λε η σον

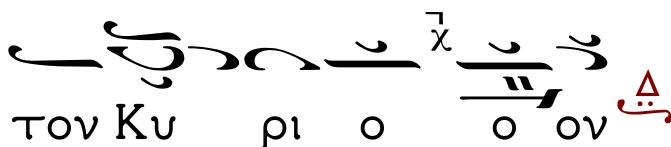
‘Ο Ιερεύς: “Οτι Ἄγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...”

‘Ο Χορός:
 μη ην

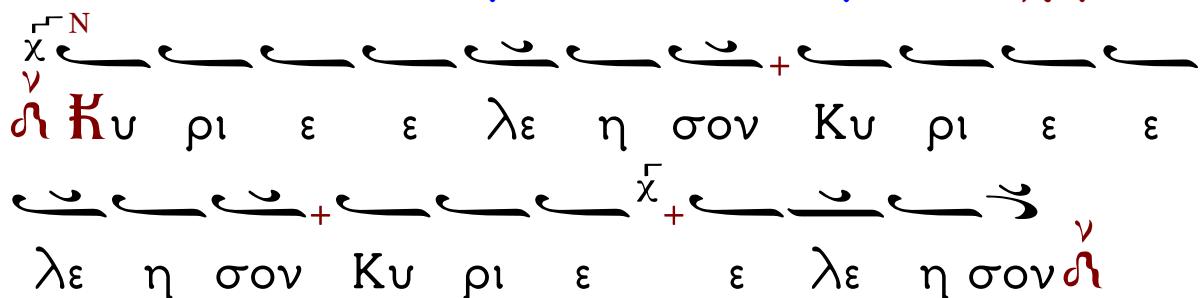

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ ρι ον (Δίς)

Τὸ τρίτον
 ι νε σα τω πνο η πα σα

τον Κυ ρι ο   ον

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ‘Ο χορός:

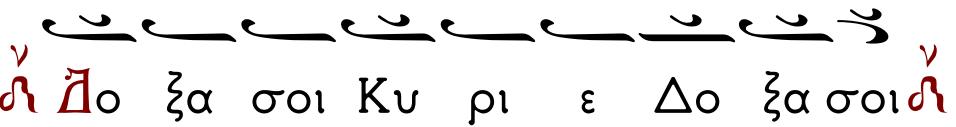
Δέκι ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

‘Ο Διάκονος: Σοφία. ’Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἄγίου
Εὐαγγελίου. ’Ο Ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός:
Δέκατη πνευματισμού

‘Ο Ιερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός:
Δέκατη πνευματισμού

‘Ο Ιερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοù γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἔκισσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστεα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτῳ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἄχος Δι

Δ M Δ
Δοξα Πα τρι και γι ω και Α

γι ω Πνευμα τι Δ

Δ Ταις της Α θλη φο ο ρου πρεσβει αις ε

ε λε η μον Δ ε ζα λει ψον τα πλη θη ρτων ε

μωων εγ κλη ματων Δ

Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην Δ

Δ Ταις της Θε ο το ο κου πρεσβει αις ε

ε λε η μον Δ ε ζα λει ψον τα πλη θη ρτων ε

μωων εγ κλη ματων Δ

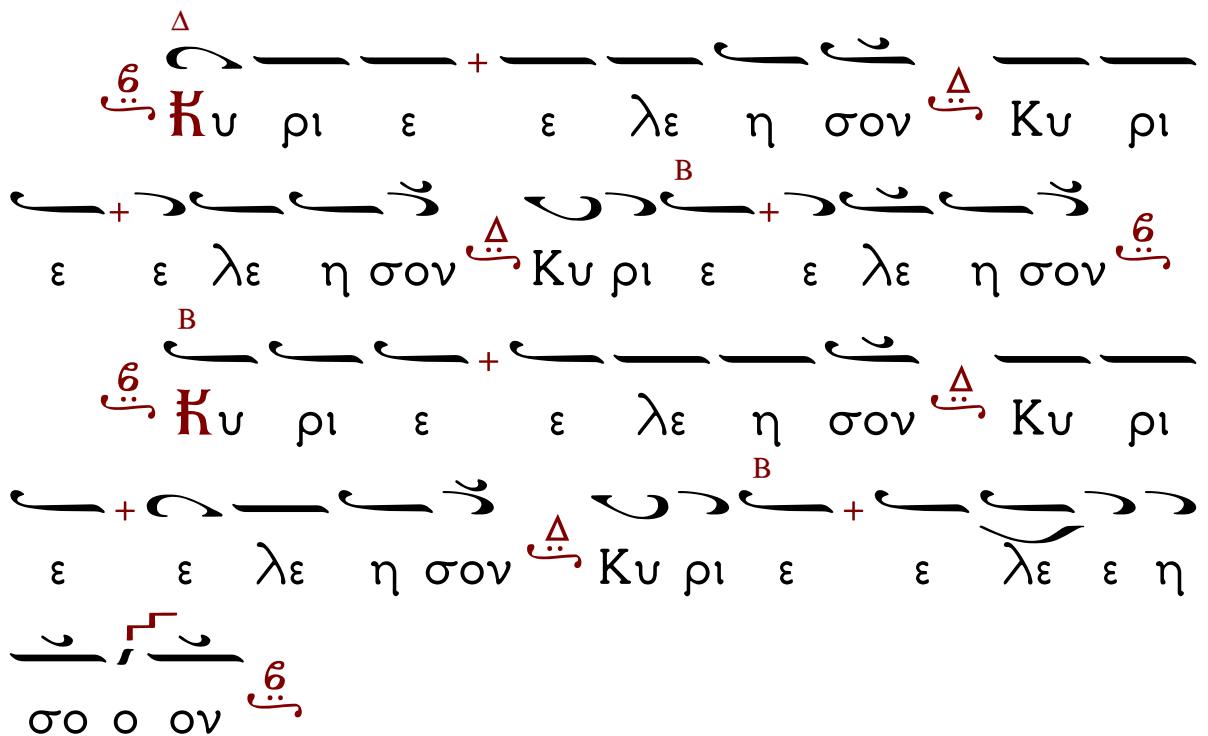
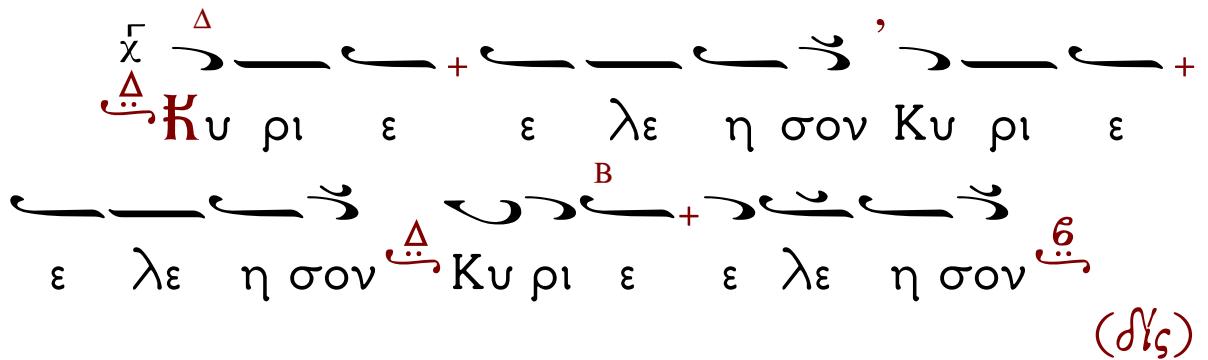
Εἶπα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.
Ὕχος πλ. β'.

π ^π λε η σον με ο Θε ος ^Δ κα τα
 το με γα ε λε ος σου ^Δ και κα τα το
 πληθος των οικτοιρμων σου ^Δ ε ξα λειψον ^Δ
 το α νο ο μη μαα α α μου ^π
 π ^π ι ναρ γυρων ξυ νω ρις α γι ο λε
 ε κτε ^Δ συν Χριστω α γα αλλει εν θει οις δω
 ω ω μα α α σι ^Δ Κυ ρε και Ι ι ω
 α α α αν νη ^π ως α θλη σε ως ε σοπ
 τρον χαριν ου ουν δα ψι λη ^Δ πα ρε χειν πα σιν
 α πει λη η η φας ^Δ ρω σιν ψυ χης και σω μα

31-01- ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΩΝ ἈΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΥΡΟΥ ἡ Ιωάννου

α α τος χ δυ να μιν τοις α νυ μνου σι σου ου ου
ε εκ θυ υ μως την υ περ λα μπρο ο ο ον α
α α θλη η η η σι ι ι ι ι ιν ρ Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου,
καὶ οἱ β' τῶν Ἅγίων

Οἱ Κανόνες.
Κανών τῆς Θεοπόκου.
·Ο Εἰρμὸς

Ὕχος πᾶς — ^Ω Γα

Ἄγιον Γ ^N θεοπόκοντας Π
δι γραν δι ο δευ σας ω σει ξη ραν ^M δι και
την Αι γυ πτιι αν ^π ^q μο χθη ρι αν δι α φυ γων
δι ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α ^χ τω
λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω μεν ^{Δις} δι
δι γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας δι

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ
καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ
Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν
με διάσωσον.

Ἄγιον Γ ^N θεοπόκοντας ^Γ ^N ^Γ
πολλοῖς συ νε χο με νος πει ρα σμοις δι

Π Ν Γ

προς σε κατα φε ευγω σω τη ρι αν ε πι
 ζη των **Δ** Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε **λ**
 των δυ σχερων και δεινων μεδι α σωσον **Δ**
Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας **Δ**

Παθων με ταραττουσι προσβολαι, πολλης
 άθυμιας, έμπιπλωσαι μου την ψυχήν·
 είρηνευσον, Κόρη, τη γαλήνη, τη του Γενου και
 Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Δ Παθων με τα ραττου **σι** προσβολαι **Δ** πολ
 λης α θυ μι ι ας εμ πι πλωσαι μου την ψυ
 χην **Δ** ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη **λ** την
 του Γι ου και Θε ου σου Παναμω με **Δ**

Γὰρ Υπεράγια Θεότοκε σωματον

η μαστί

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Γὰρ οὐ τηρετε κουσαν σὲ καὶ Θεοντί δυ

σω πω Παρθενε λυτρωθῆναι μετῶν δει

νωντί σοι γαρ νυν προς φευγων ανατεινω τίχ

και την ψυχην και τηνδι ανοι αντί

Γὰρ Υπεράγια Θεότοκε σωματον

η μαστί

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ,
ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Ἄστοντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν
ε πι σκοπῆς θείας καὶ προνοίας τῆς παρα
σου αξίωσον μόνη Θεομῆτορ
ὡς αγαθὴ αγαθού τε λοχεύτρια

‘Ο α' Κανών, ἐκ τοῦ μηναίου.

‘Ωδὴ α'.

‘Ηχος δ!

Θαλάσσης τὸ ἔρυθραιον πέλαγος.

Στίχ. “Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Τὸ κῦρος κατὰ τῆς πλάνης εἴληφας, Κῦρε
μακάριε συναθλητὴν τῶν πόνων ἐσχηκώς,
Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον· διὸ τρυφῆς τῆς
κρείττονος, ἐν οὐρανοῖς συναπολαύετε.

Στίχ. “Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Сτρατείαν πνευματικὴν ζωσάμενος, Κῦρε
πανέντιμε, τὴν ἐπὶ γῆς στρατείαν τε λιπών,
Ἰωάννη πανεύφημε, κατὰ Δαιμόνων ἥρασθε,
παρὰ Χριστοῦ τὰ νικητήρια.

Στίχ. “Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Τῆς Θέκλης τὴν ἀρετὴν ζηλώσασαι,
γυναῖκες ἔνθεοι, παρθενικὴν ἴσαγγελον στολήν,
εὔσεβῶς ἡμφιάσαντο, μαρτυρικῷ δὲ ἔρωτι, πρὸς
τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσαντο.

Θεοτοκὸν

Στίχ. “Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ σοῦ κεχαριτωμένη Πάναγνε, ἡμῖν ἀνέτειλε, δικαιοσύνης Ἡλιος Χριστός, καὶ φωτὶ κατελάμπρυνε, τοὺς καθημένους πρότερον, ἐν τοῖς τοῦ σκότους ὀχυρώμασιν.

‘Ο β’ κανών,
‘Ηχος πλ. δ’
·Τυρὰν διοδεύσας.

Στίχ. “Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Κυρίου ὁπλῖται πανευσθενεῖς, δυὰς
τρισολβία ἱατήρων θεοφιλῶν, σὺν Κύρῳ τῷ θείῳ
Ἰωάννῃ, τὸν Ζωοδότην ἡμῖν ἰλεώσατε.

Στίχ. “Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

‘Υμνοῦντες παλαιόσματα τὰ ύμῶν,
πανένδοξε Κῦρε, ἱατήρων φῶς τηλαυγές, καὶ
λύχνε ἀνδρείας Ἰωάννῃ, λιτὰς ύμῶν πρὸς Θεὸν
ἐκδεχόμεθα.

Δόξα... **Ρ**ωσθέντες δυνάμει τοῦ Ἰησοῦ,
ἀνδρείως τὴν κλῆσιν τὴν χριστώνυμον πρὸ
ἔχθρῶν, ἀπίστων σὺν Κύρῳ Ἰωάννην,
ώμολογήσατε καὶ ἐνηθλήσατε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

‘Επάκουσον Δέσποινα, τῶν πιστῶς, σὲ
μεγαλυνόντων τῆς δεήσεως καὶ ταχύ, παράσχου
σοῖς δούλοις οὐρανόθεν, ἄμφω ψυχῶν καὶ
σωμάτων ὕγίειαν.

Κανών τῆς Θεοτόκου.

·Ωδή γ'.

·Ο Είρμος

·Ηχος λαλί

Ἄρα νι ας α ψιδος ο ροφουρ γε Κυ
ρι ε δικαιης εκ κλη σι ας δο μη τορ συ με
στερε ωσον φεν τη α γαπη τη ση φτων ε
φε των η α κροτης διτων πιστων το στη ριγ
μα μο νε φιλανθρωπε δις
δι ψ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
η μας δι

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον,
πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν
πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Δίπροστα σι αν και σκε πηνζωης ε μης

τι θημιδί Σε Θε ο γεν νη τορ Παρθε νε συ

με κυ βερ νη σον προς τον λι με να σου

των α γα θωνη αι τι α διτων πιστων το

στη ριγμαμο νη πανυμνητε δί

δί χι περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας δί

Ίκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

δί ι κε τευ ω Παρθε νε τον ψι χι κον

ταραχον δί και της α θυ μι ας τηνζαλην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ _q συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ _q
 τον αρ χη γον της γα λη νης ^Δ _q τον Χριστον ε
 κυ η σας μο νη πα να χραν τε ^Δ _q
^Δ _q Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
 σον η μας ^Δ _q

Εύεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
 τῆς εὔεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
 πάντα γὰρ δύνασαι, ώς δυνατὸν ἐν ἴσχυΐ, τὸν
 Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Ἐ ^Δ ερ γε την τε κουσατον των κα λων
 αι τι ον ^Δ της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
 πα σιν α να βλυσον ^Δ _q παν τα γαρ δυ να σαι
 ως δυ να τον εν Ι σχυ ι ^Δ τον Χριστον κυ

η σασα Θε ομα καριστε^Δ

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας^Δ

Χαλεπαις ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι
βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
ἀδαπάνητον.

Δ **Χ**α λε παις αρ ρω στιαις και νο σε ροις πα
θεσιν^Δ ε ξε τα ζο με νω Παρθε νε συ μοι
βο η θησον^Δ των ι α μα των γαρ^Δ α νελ
λι πη σε γι νω σκω^Δ θη σαυ ρον Πα να μω με
τον α δα πα νη τον^Δ

·Ωδὴ γ.
·Ηχος δ.
Εὐφραίνεται ἐπὶ σοι.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Сαρκίω τῷ ἀσθενεῖ, δυναμουμένῳ τοῖς
Χριστοῦ πάθεσιν, οἵ εὔκλεεῖς Μάρτυρες, τὸν
ἀνθρωποκτόνον κατέβαλον.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Τῶν πόνων σωματικῶς, τῆς ἀκηράτου δὲ
τρυφῆς πνεύματι, οἵ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες,
ἀντιλαβανόμενοι ἔχαιρον.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Ἐρρώσθη τὸ ἀσθενές, τῆς γυναικείας τῷ
Σταυρῷ φύσεως, τὸν δυσμενῆ δράκοντα· ὅθεν
ἀνδρικῶς ἐτροπώσαντο.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Сὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπέρ φύσιν
ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν
σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

Ἐπερος. Ὡχος δ! Ούρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Κῦρε, Ἀλεξανδρείας περιφανὲς βλάστημα,
μονοτρόπων πάντιμον γέρας καὶ σεμνολογήμα,
περικλεῶν ἰατρῶν, σὺν Ἰωάννῃ σταδίου,
σκάμματα διήνυσας, καὶ πόθῳ ἡθλησας.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν.

Ἄθλητὰ τροπαιοῦχε, στέφοις λαμπρὸν
εἶληφας, μάκαρ ἀληθῶς Ἰωάννη αἰωνιότητος,
σὺν Κύρῳ τῷ εὔσθενεῖ, μεθ' οἵ Χριστὸν
ἐκδυσώπει, χριστωνύμοις ἄπασι δοῦναι ὕγίειαν.

Δόξα...

Ίλεώσατε Κτίστην θαυματουργοὶ Ἅγιοι,
πᾶσι τοῖς ὑμῶν ἀνυμνοῦσι τὰ κατορθώματα,
ὑμῶν ἐνθέρμοις λιταῖς, περικλεὲς Ἰωάννη, καὶ
θεοειδέστατε Κῦρε μακάριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ίησοῦν τὸν Σωτῆρα καὶ Πλαστουργὸν
τέτοκας, ὃν ἡ ξυνωρὶς Ἀναργύρων
διμολογήσασα, Παρθένε Μῆτερ Θεοῦ, θεοπρεπῶς
ἐδοξάσθη, αἷνον θεῖον ἀδουσα τοῖς μεγαλείοις
σου.

Κάθισμα.

Ὕχος γένεσις.

Θείας πίστεως.

Κῦρε πάντιμε, καὶ Ἰωάννη, ἐνηθλήσατε, ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, θυγατέρων σὺν τριάδι θεόφρονι, Ἀθανασίας καὶ σὺν ταύτῃ ἄφθονον, χάριν ὑψόθεν εἰλήφατε πάντοτε, τοῖς γεραίρουσιν ὑμῶν τὰ σεπτὰ παλαιάσματα, παρέχειν ἄμφω ὁώμην καὶ ὑγίειαν.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σωματώσασα τὸν ἰατῆρα, ὑπερύμνητε Θεοκυῆτορ, τῶν μερόπων τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος τῶν ἰατρῶν Ἀναργύρων δεήσεσι, τοῦ Ἰωάννου καὶ Κύρου, ἐπόμβριζε ρῶσιν ἀπασι καὶ δύναμιν τοῦ ἀλάστορος πατῆσαι τὴν Ἰσχὺν καὶ τὰ φρυάγματα.

Κοντάκιον.

Ὕχος δ!

·Ο ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν ξυνωρίδα τῶν σεπτῶν Ἀναργύρων τὴν θεραπεύουσαν πιστῶν ἀλγηδόνας καὶ τὴν ὁδὸν ἀθλήσεως στερβᾶς καρτερῶς καὶ αὐχένος τμήσεως διανύσασαν πάντες ὅμνοις καταστέψωμεν, Κῦρον καὶ Ἰωάννην, ἀναβοῶντες· μάρτυρες Χριστοῦ, τῆς ἀθυμίας ἡμῶν ζόφον λύσατε.

Κοντάκιον ἔτερον.

Ὕχος πλ. δ!

Τῇ Υπερμάχῳ.

Τὴν ξυνωρίδα τῶν μαρτύρων εὔφημήσωμεν, τῶν Ἀναργύρων ἱατήρων ὅμνοις πρέπουσι, Κῦρον πάνσεπτον καὶ ἀλκιμον Ἰωάννην, ὡς ταμεῖα θείου Πνεύματος ἀσύλητα, καὶ δεινῶν ἀσθενειῶν ἀλεξιτήρια, πόθῳ κράζοντες· Χαίροις, ζεῦγος θεόλεκτον. ·Ο Οἶκος.

”Ἀριστοι ἐν σταδίῳ ἀθληταί, Ἰωάννη, ἐπώφθητε, καὶ Κῦρε στερβόφρον, ἀναργύρως οἱ πᾶσι βροτοῖς τὰς ἱάσεις χάριτι Θεοῦ νέμοντες· διὸ ὅμᾶς γεραίροντες κραυγάζομεν ἐν κατανύξει·

Χαίρετε, κύμινα ἀφθαρσίας·

χαίρετε, μάργαρα Ἐκκλησίας.

Χαῖρε, ἀθλητῶν, Ἰωάννη, ἀγλαῖσμα·

χαῖρε, σταθερόν, Κῦρε, πίστεως ἔρεισμα.

Χαῖρε, χάριν, Κῦρε, ἀφθονον ἰαμάτων ὁ λαβῶν·

χαῖρε, κλῆσιν ὁ δεξάμενος, Ἰωάννη,
οὐρανῶν.

Χαῖρε, εὗχος μαρτύρων ἰατρῶν Ἀναργύρων·

χαῖρε, στέφος διπλόκων κλώνων
καλλιμαρτύρων.

Χαῖρε, φῶς, Ἰωάννη, σεμνότητος·

χαῖρε, δᾶς παμφαές, Κῦρε, πίστεως.

Χαῖρε, σεπτὴ ξυνωρὶς ἀθλοφόρων·

χαῖρε, κλυτὴ δυὰς Ἀναργύρων·

Χαίροις, ζεῦγος θεόλεκτον.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἅγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου· καὶ τῆς Ἅγίας Μάρτυρος Ἀθανασίας, καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων καὶ παρθένων, Θεοδότης, Θεοκτίστης, καὶ Εὐδοξίας.

Κύρῳ συναθλῶν Ἰωάννης πρὸς ξίφος,

Συνθαυματουργεῖ καὶ μετὰ ξίφος Κύρῳ.

Μήτηρ ἀρίστη, καὶ τριὰς θυγατέρων,
Πόθῳ Πατρὸς θυνήσκουσι τοῦ πάντων ἔιφει.

Ἴατροὶ γεννάδες, πρώταθλοι σταδίου,
συνηθλήσατε, Κῦρε καὶ Ἰωάννη.

Κῦρον Ἰωάννην τε τάμον πρώτῃ τριακοστῇ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Κῦρος καὶ Ἰωάννης, ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως· ὁ μὲν Κῦρος, ἐκ τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως, ὁ δὲ Ἰωάννης ἐξ Ἐδέσσης. Διὰ τὸν ἐπιχρατοῦντα οὗν διωγμόν, καὶ τοὺς Χριστιανοὺς ἐκπορθοῦντα, τὸν πρὸς τὴν Ἀραβίαν τόπον θαλάσσιον καταλαβὼν ὁ Κῦρος, καὶ τὸ μοναχικὸν ἀμφιασάμενος σχῆμα, ἐν αὐτῷ κατοικεῖ. Ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐν τοῖς Τεροσολύμοις γενόμενος, περὶ τῶν θαυματουργιῶν τοῦ Ἅγίου Κύρου ἀκούσας (καὶ γὰρ ἦν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἔξιώμενος), παρεγένετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν, κἀκεῖθεν κατὰ φήμην, ἐνθα διέτριβεν, ἀπελθών, συνῆν μετ' αὐτοῦ.

Συλληφθείσης δὲ γυναικός τινος, οὕτω καλουμένης Ἀθανασίας, μετὰ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων, Θεοδότης, Θεοκτίστης, καὶ Εύδοξίας, ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ μελλουσῶν παρίστασθαι τῷ δικάζοντι, δείσαντες οἱ Ἅγιοι μήτι πάθωσιν, οἵα πάσχειν γυναικας εἰκός, τοῦ ἀγῶνος τὸ μέγεθος καταπτήξασαι, παραγενόμενοι ἐθαρσοποίουν αὐτάς, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπῆλειφον. Συγκατασχεθέντες οὖν καὶ οὗτοι καὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, Θεὸν ἀληθινὸν ὄντα, ὅμολογήσαντες, καὶ αἰκισμοῖς ὑποβληθέντες πολλοῖς, ἔιφει τὰς κεφαλὰς ἀπετυήθησαν ἀμα ταῖς ρήθείσαις γυναιξί. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων, Οὐϊκτωρίνου, Οὐϊκτωρος, Νικηφόρου, Κλαυδίου, Διοδώρου, Σαραπίνου καὶ Παπία τῶν ἐν Κορίνθῳ.

“Ολμῷ μέλη τρεῖς συντριβέντες γεννάδαι,

”Ωφθησαν οἱ τρεῖς σώματος Χριστοῦ μέλη.
Καλὴν ἀπαρχὴν Κλαύδιος τῷ Κυρίῳ,
Ἐκ σώματος δίδωσι χεῖρας καὶ πόδας.
Ἐν τῇ καμίνῳ καὶ τὸ τοῦ πόνου στέφοις·
Εἴσελθε Διόδωρε Μάρτυς, καὶ στέφου.
Εἰ τοῦ ξίφους στέρεξα σε τῷ φόβῳ βίε,
Καὶ πῶς Θεὸς στέρεξει με τὸν Σαραπῖνον;
Λοῦσαι θαλάσσης πικρὰ λουτρὰ Παπία,
Καὶ τοῦ γλυκασμοῦ τῆς ἄνω τρυγῆς τύχης.

Οὗτοι, ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν δύολογίαν
συσχεθέντες, καὶ ἀχθέντες Τερτίῳ τῷ Ἀνθυπάτῳ, ἐν Κορίνθῳ τὴν
ἀρχὴν τῆς Ἑλλάδος διέποντι (ἐκ Κορίνθου γὰρ ὥρμηντο οἱ Ἅγιοι),
μετὰ πλείστας αἰκίας καὶ ἀνυποίστους, διαφόρους ἐδέξαντο
τελευτάς. Οὐέκτωρίνος γάρ, καὶ Οὐέκτωρ, καὶ Νικηφόρος, ἐν ὅλῳ
βληθέντες, ἀπέδωκαν τὰς ψυχάς. Ὁ δὲ Κλαύδιος, τμηθεὶς χεῖρας καὶ
πόδας τοῦ βίου μετέστη. Ὁ δὲ Διόδωρος τὸ διὰ πυρὸς ἐδέξατο
τέλος. Σαραπῖνος δὲ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Παπίας
καταποντισθεὶς διήνυσε τὸ μαρτύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἅγίας Μάρτυρος
Τρυφαίνης.

Ταῦρος Τρύφαινα σοῦ τρυφᾶ τὸ σαρκίον,
Καὶ πρὸς τρυφὰς πέμπει σε τὰς ἀκηράτους.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Κυζίκου, τῆς ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ κειμένης,
θυγάτηρ Ἀναστασίου τινὸς Συγκλητικοῦ, καὶ μητρὸς Σωκρατίας
Χριστιανῆς. Κατέστη δὲ εἰς τὸ Μαρτύριον, οὐχ ὑφ' ἔτέρων ἀχθεῖσα,
ἀλλ' αὐτὴ ἔαυτὴν προσενέγκασα. Διεχλεύαζε γὰρ τὰ αἰσχρὰ καὶ
διέσυρεν οἵ τοὺς θεοὺς αὐτῶν οἱ ἄφρονες τιμῶντες ὤντο, καὶ
ἀποστῆναι τῶν ματαίων ἐδίδασκε, καὶ ἐπιστροφὴν ἐκ Θεοῦ
πεμφθῆναι ἐπηγύχετο. Ὅθεν, προστάξαντος Καισαρίου Ἡγεμόνος, ἐν

καμίνω ἐμβάλλεται. Ρυσθεῖσα δὲ παραδόξως ἐκεῖθεν, ἐπὶ μετεώρου κρεμᾶται· καὶ ἀπορόιφθεῖσα, τοῖς ὑποκειμένοις ἥλοις ἐμπείρεται. Εἶτα θηρίοις ἀφίεται· καὶ τὰ μὲν ἄλλα τῶν θηρίων ταύτης οὐχ ἥψαντο· εἷς δὲ ὕστερον πελάσας ταῦρος, καὶ διακερατίσας, διέσχισε ταύτην, ἔνθα προσέβαλε. Λέγεται δέ, ἐνῷ τὸ αἷμα αὐτῆς ἐρόγυη, προελθεῖν πηγὴν ὕδατος διειδοῦς· ἐξ οὗ αἱ μετὰ τὸ τεκεῖν ἀποροῦσαι γάλακτος, εἴτε ἄνθρωποι εἰεν, εἴτε κτήνη, ἀρυόμεναι καὶ μετέχουσαι, εύθὺς τοῖς νεογνοῖς τὸ γάλα προχέουσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νέος Ὁσιομάρτυρος Ἡλίας ὁ Ἄρδούνης, ὁ ἐν Καλάμαις τῆς Πελοποννήσου μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1686, πυρὶ τελειοῦται.

Οὐ πῦρ φλέγει σε Ἡλία στεφηφόρε,

Ἐνδον γὰρ εἶχε, πῦρ Θεοῦ τῆς ἀγάπης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ νέου, τοῦ ἐν Πάρῳ.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

Καταβασίαι τῆς Ύπαπαντῆς.

Ἅγιος Γά

Ωδὴ α'. Ἡ ἔχει σον αβυσσο το κον πεδον η

λιος ε πε πολευ σε ποτε ω σει τει χος

γαρ ε πα γη ε κατε ε ρω θεν υ δωρ

λα ω πεζο πον το πο ρου ουν τι και θε α ρε

στω ως μελ πο ον τι Α σω μεν τω Κυ ρι 1 1

ω εν δο ζως γαρ δε ε δο ο ζασται

Ωδὴ γ'. Ἡ Φο στε ρε ω μα ΔΤων ε πι σοι

πε ε ποι θο ο οτων στε ρε ω σον Κυ ρι ε την

Εκ κλη σι αν ην ε κτη σω χορός α' ς τω

τι μι 1 ω σου αι αι μα τι

Ωδὴ δ^λ.

τί Ε κα α λυψενου ρα νους η
 α ρε τη σου Χριστε χ της κι βω του γαρ
 προ ελθων του α γι α σμα τος σου της α α
 φθι ρου Μη τρος π εν τω να ω της δο ζης
 σου ρ ω φθη ης ως βρε φος ρ αγ κα λο φο ο ρου με
 ενος π και ε πλη ρω θη τα πα αν τα της σης
 αι νε ε σε ως τί

Ωδὴ ε^λ.

τί ός ει δεν Η σα ι ας συμβο λι
 κως ρ εν θρονω ε πηρ με νω Θε ον ρ υπ Αγ
 γε λων δο ζης δο ρυ φο ο ρου με ενον π ω τα αλας
 ε βο α ε γω ρ προ γαρ ει δον σω μα του

μενον Θεον ^π φω τος α α νεσπερου ^χ και ει ρη

η νης δε σποο ζον τα ^η

Ωδὴ στ'.

η ^π βο η σε ε εσοι ^π ι δωων

ο πρε ε εσβυς ^π τοις ο φθαλμοι οις το σωωτη

ρι ι ον ^π ο λα οις ε πεστη ^χ εκ Θε ου Χρι

στεσυ θε ος μου ^η

Ωδὴ ζ'.

η ^π ε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα ^χ ο

Παι δας θε ο λοο γη σα αν τας ^π και Παρ θε νω α

κη ρα τω ε νοι κη σαν τα ^χ Θε ον Λο ο γον

υ μνου ου μεν ^π ευ σε βως με ε λωδου ου ουν τες

π Ευ λο γη τος ο Θε ος ο των Πα τε ερωνη

μων ῥ

τὸν ἄλι νου μεν ευ λο γου μεν ṽ και προ σκυ

νου ου μεν το ον Κυ ρι ι ον ṽ

Ωδὴ η'. π ἄ στε κτω πυ ρι ι ε νω θεν

τες ṽ οι θε ο σε βει ας προ ε στω τες Νε α

νι αι ṽ τη φλο γι δε μη λω βη θεν τες ṽ

θει ον υ μνο ον ε με ελ πον π Ευ λο γει τε παν τα

τα ερ γα τον Κυ ρι ον ṽ και υ περ υ ψου ου ται

εις παν τας τους αι ω ω να Δι α α ας τη

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμωτέρα εἰς ἥχο γ'.

Ἄχος Γά

Γ

ἢ Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ
ρι ον ḥ και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου
χ ε πι τω Θε ω ωτωσω τη ρι ι μου π
ঃ ঃ

π

Ἄχον Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
ιμ ḥ και εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως
των Σε ρα φι μ ḥ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο
γον τε κου σαν π την ον τως Θε ο το κον σε
με γα λυ υ νο με ν

Γ

ἢ Ο τι ε πε βλε ψε ν ε πι την τα
πει νω σιν της δου λης αυ του ḥ ι δου γαρ α

31-01 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΩΝ ἈΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΥΡΟΥ ἡ Ιωάννου

πο του νυν ṣμα κα ρι ου σιμε πα ασαι αι
γε ε νε αι αι

¶ ṣ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι

ιμ ṣ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως

των Σε ρα φιμ ṣ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο

γον τε κου σαν ṣ την ον τως Θε ο το κον σε

με γα λυ υ νο μεν

χ Γ ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει

α ο δυ να τος ṣ και α γι ον το ο

νο μα αυ του ṣ και το ε λε ος αυ του ṣ εις

γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αυ

τον ^π _q

π^q Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
 ιμ ^χ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
 των Σε ρα φιμ ^χ την α δι α φθορως Θε ον λο ο
 γον τε κου σαν ^π _q την ον τως Θε ο το κου σε
 με γα λυ υ νο μεν ^ρ _η

η ^χ _ρ ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
 νι αυ του ^χ δι ε σκορ πι σεν ^χ _ρ υ πε ρη φα
 νους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ των ^π _q

π^q Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
 ιμ ^χ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως

των Σεραφιμ ^χ την α δι α φθιορως Θεον Λοο
γον τε κου σαν ^π την ον τως Θεο τοκον σε
μεγα λυ υ νο μεν ^η

Γ
χ ॥ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων +

καὶ υψώσε ταπει νους χριπει νων τας ενε
πλησεν ααγαθων χρι και πλουτου ουν τας ε
ξαπεστει λεκε νους πρι

π^q Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
ιμ και εν δο ξο τε ραν α συ κρι τως
των Σε ρα φιμ π^q την α δι α φθι ρως Θε ον Λο ο
γον τε κου σαν π^q την ον τως Θε ο το κον σε

μεγαλυτονομεν
μεγαλυτονομεν

τε λαβε τοισταη δος
αυτου μνησθη ναι ε λεους καθως ε
λαλη σε προς τους πατε ρας η μων τω
Α βρα αμ και τωσπερ ματι αυτου ε ως αιωνος

Την Τι μι ω τε ραν των Χερου βι
ιμ και εν δοξο τε ραν α συγκριτως
των Σεραφιμ την α δι α φθορως Θεον Λοο
γον τε κου σαν την ον τως Θεο τοκον σε
μεγαλυτονομεν

Ειτα ψαλλεται ή θωδή

Χριστοῦ τοῦ θεοῦ οὐ πάντας τούς τοὺς παῖδας
 αντων των των χριστί εἰς ανων τοὺς σκέπες
 φρουρεῖ φυσιλαττεῖς εἰς τοὺς οὓς ελπίας
 εἰς ζοντάς αἵτις εἰς Σὲ Εὐνόοι μωσκία
 καιγραμματί τις τούς πονκάς τις διδωμενοι
 πιστοὶ πάντας αρσενοτην μητραν δια α
 νοι οι γονεις αγιον Θεων διοπρωτοοτο
 κον λοογον πατρος ανα αρχου γιον
 πρωτοτοκου μενον Μητρι πα πει
 ραν δρωμε γαλυ νομεε εεντι

Ἐξαποστειλάριον.

Ὕχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Θαυματουργοὶ φωστῆρες, Κῦρε σὺν τῷ
Ἰωάννῃ, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους, καὶ τῶν
σωμάτων ἴασθε, παρὰ Κυρίου λαβόντες, τὴν
χάριν τῶν ἴαμάτων.

Ἐπερον. Ὕχος β'. Γυναικες ἀκουστίσθητε.

Δυναμωθέντες χάριτι Κυρίου ἡγωνίσασθε
ἀθλητικῶς ἐν σταδίῳ καὶ τὰς βουλὰς τῶν
ἀνόμων εἰς τέλος κατεβάλατε, θεοειδεῖς
Ἀνάργυροι, Κῦρε πνευματοφόρητε καὶ Ἱωάννη
τρισμάχαρ, Χριστοῦ ὄπλιται γενναῖοι.

Θεοτοκίον.

Ὕχος β'. Γυναικες ἀκουστίσθητε.

Τὸ τοῦ Πατρὸς ἀπαύγασμα καὶ Λόγος
προαιώνιος, δὸς συναίδιος πέλων Πατρὶ καὶ
Πνεύματι θείω, ἐσκήνωσεν ἐν μήτρᾳ σου, καὶ μὴ
ἐκστὰς τῆς φύσεως σάρξ, Μαριάμ, ἐγένετο
βροτῶν θεώσας τὴν φύσιν μεγαλυνόντων σὲ
πόθῳ.

Εἰς τούς αἴνους.

Ὕχος Ἰακώπου

π
τετραγύρτης πάντων πατέρων
λεπτία σα πνοή αι νε σα α τω
ω τον κυ υ υ ρι ι ι ον πάντα νει
τε τον κυ ρι ον εκ τω ω ω ων ου ρα
νω ω ων πάντα αι νει ει ει τε α α αυ το
ο ο ον εν τοιοις υ υ υ ψι ι ιστοις πάντα
Σοι πρε ε ε ε πει υ υ μνοος τω Θε ε ω
ω

β
τετραγύρτης πάντων πατέρων
λεπτία σα πνοή αι νε σα α τω
τες οι α γ γε ε ε λοι α α αυ του πάντα αι
νει ει ει ει τε αυ τον πάντα πασαι αι δυ να

α α μεις α α αυτου ^BΔ ^MΣοι πρε ε ε ε πει

+ ^Bυ υ μνοος τωθε ε ω ω ⁶
λ

Eis τους Αίνους.

Ὕχος δ!

Ως γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Σπίχος. ^χ
⁶ λ Ηι νει τε αυ τον ε πι ταις

δυ να στειαις αυτου ⁶αι νει τε αυ τον ^χλκα

τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ

του ⁶λ

Οἱ φλεχθέντες τῷ ἔρωτι τῆς τριφώτου Θεότητος, Κῦρος, ἱατήρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, καὶ Ἰωάννης ὁ πάνσεπτος, βασάνους ὑπέμειναν καὶ τὴν τιμῆσιν κεφαλῆς τῆς αὐτῶν γενναιότατα ὀνακράζοντες· σὺν τριάδι ἀλκίμων κορασίδων καὶ μητρὸς Ἀθανασίας αὐτῶν· Χριστὲ Σωτερ, δόξα Σοι.

Σπίχος. ρ̄
 ι νει τε αυ τον εν η χω

σαλ πιγ γος ρ̄ αι νει τε αυ τον ρ̄ εν ψαλτη
 ρι ωκαικι ρ̄α ρα

Ἄθλοφόροι περίδοξοι ἰατῆρες θεόσδοτοι,
 Κῦρε, εὔσεβείας εἰκὼν περίβλεπτε καὶ Ἰωάννη
 θεσπέσιε, πιστοῖς οἱ παρέχοντες τὰς ἰάσεις
 δωρεάν, τὴν Μονὴν κατελίπετε τῆς ἀσκήσεως
 τῆς ὑμῶν ὡς ἥκούσατε, φωσφόροι, ὅτι ἥχθησαν
 ἀμνάδες Χριστοῦ ἀπίστου πρὸ βήματος.

Σπιχ. 5 ρ̄
 ι νει τε αυ τον εν τυ μπα

νω και χο ρω ρ̄ αι νει τε αυ τον ρ̄ εν χορ
 δαι αις και ορ γα νω

Τῶν λειψάνων τὴν πάνσεπτον θήκην
 κατασπαζόμενοι τῶν ὑμῶν τιμίων βιῷμεν,
 Ἅγιοι· Κῦρε, μαρτύρων ἀρχέτυπον, Χριστὸν
 καθικέτευε Ἰωάννη σὺν σοφῷ συνεργῷ καὶ
 συνάθλῳ σου δοῦναι ἀπασι τοῖς τιμῶσιν ὑμῶν

τὴν θείαν μνήμην ἄμφω δύναμιν καὶ δώμην,
ἰσχύν, χαρὰν καὶ ὕγίειαν.

Σπχ. 6 Χ
λ Ηι νει τε αυ τον εν κυμ βα

λοις ευ η χοις λ αι νει αυ τον εν κυμ βα

λοις α λαλαγμου λ πασαπνο η Δ αι νε σα

α τω τον Κυ ριον λ

Δεῦτε, πάντες φιλέορτοι, εὐφημήσωμεν
ἄσμασιν Ἀναργύρων ζεῦγος τὸ θεοδόξαστον,
Κῦρον, ἐν μάχαις ἀλκίφρονα τὸν Ὄντως
ἀήττητον καὶ αὐτοῦ τὸν συνοδὸν Ἰωάννην τὸν
ἀριστον ἀνακράζοντες· δωρεὰν οἱ τὴν χάριν
εἰληφότες τῶν θαυμάτων, δυσωπεῖτε ὑπὲρ ἡμῶν
τὸν Θεάνθρωπον.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα...

Ὕψος ἦ Πά

πρὸς τὸν πατέρα τὸν καὶ τὸν υἱὸν
καὶ τὸν πνεῦμα τὸν ματίν
α α α τῷ πρώτῳ στοιχείῳ
με γὰ λυνωω με εν Κυρον και Ιη
ω α α α ανηντούς εν πνευματι ο μαι
μοονας πρόκαι κα τα σα αρ κα α α α δελ
φοοοο φροοοο νας πρόσυν αυ τοις και
την γεν ναι αν Α θα να σι ι αν εγ κω ω
μι ι α α α ζοοο ο ον τες δικαι τα βλα

στη μα τα αυ της Θε ο ο δο ο ο την ⁶_λ Ευ
 δο ζι αν και Θε ε ο ο κτι ι ιστην ^Δ_δτας
 α θλη φο ο ο ρους και αι καλ λι ι παρ θε
 ε ε ε νους ^π_q αι του ου ου ουν τας Χρι ιστον ^Δ_δ
 υ πε ε ερτων ψυ υχωνη ημων ⁶_λ
 και νυν και α ει ει και εις τους αι
 νας των αι ω νων αμην ⁶_λ
 Εκ παν τοι οι ων κιν δυ υ νων τους
 δου ου λους σου φυ λατ τε ευ λο γη με νη Θε
 ο το κε ⁶_λ i να σε δο ζα ζω μεν ^Δ_δτην ελ
 πι δα των ψυ χων ημων ⁶_λ

Δοξολογία ἥχος δ'

ἜХ^{τος}χοс

Δό ο ζα σοι τω δει ξαντι το φως **Δ**ό ζα
εν υ ψιστοις Θεω και ε πι γης ει ρη η νη

εν αν θρωποις ευδο κι α **Δ**
Δ

Δ μνου ου μεν σε εν λο γου μεν σε **Δ**
προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα

ρι στου μεν σοι **Δ** δι α την με γα α λην σου

Δ ξαν **Δ**

Δ **Κ**υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πα τερ παν το κρα τορ **Δ** **Κ**υ ρι ε γι ε μο

νο γε νες **Δ** I η σου Χρι στε και A

γι ον Πνευμα 6 λ
κ ρι ε ο Θε ος Δ ο α μνος του Θε ου
 ο γι ο ος του Πατρος ο αι ρων την α μαρ
 τι ι αν του κο σμου ε λε η σον η μας
 ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο
 σμου 6 λ
π ρο σδε ζαι την δε η σιν η μων Δ ο
 κα θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πατρος και
 ε λε η σονη μας 6 λ
ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει
 μο νος Κυ ρι ος Δ Ι η σους Χρι στος εις δ ο

31-01 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΩΝ ἈΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΥΡΟΥ ἡ Ιωάννου

ζαν Θε ου Πατροςαμην 6 λ
 καθ' ε καστηνη μερανευ λο γη σω B
 Σε και αι νε εσωτο ο νο μα α σουειςτον
 αι ω να δι και εις τον αι ω να του αι ω
 νος 6 λ
 κα τα ξι ι ωσον Κυ ρι ε εν τη η B
 με ρα τα αυτη α να μαρ τη τους φυ λα χθη
 ναιημας 6 λ
 Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των
 πα τε ερωνη μων δι και αι νε το ον και δε δο
 ξα σμε ενοντο ο νο μα σου εις τους αι ω

~~~~~

νας α μην

6
λ

M

ε Δ
λ Φ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ'

η μας Δ
λ κα θα περηλ πι σα με νε πι σε

6
λ

ε Δ
λ Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ζο ον

με τα δι και ω μα τα σου

6
λ

ε Δ
λ Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η

θης η μιν εν γε νε α και γε νε α Δ
λ ε γω

ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με Δ
λ ι α σαι

την ψυ χη η ν μου Δ
λ ο τι η μαρ τον σοι

6
λ

ε Δ
λ Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

ζον με Δ
λ του ποι ειν το θε λη μα σου Δ
λ ο

τισυει ει ο Θε οςμου

6 λ

^B 6 λ Ο τι πα ρασοι πη γη ζω ης Δ εν τω

φω τι σου ο ψομεθαφως

6 λ

^B 6 λ Πα ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι σε 6 λ γι ος ο Θε ος Δ Δ γι ος I

^A σχυρος Δ Δ γι ος α θανατος ε λε η σονη

μας (τρίς)

6 λ

^B 6 λ Δοξα Πα τρι ι και γι ω Δ και α γι ω

Πνευ μα τι

6 λ

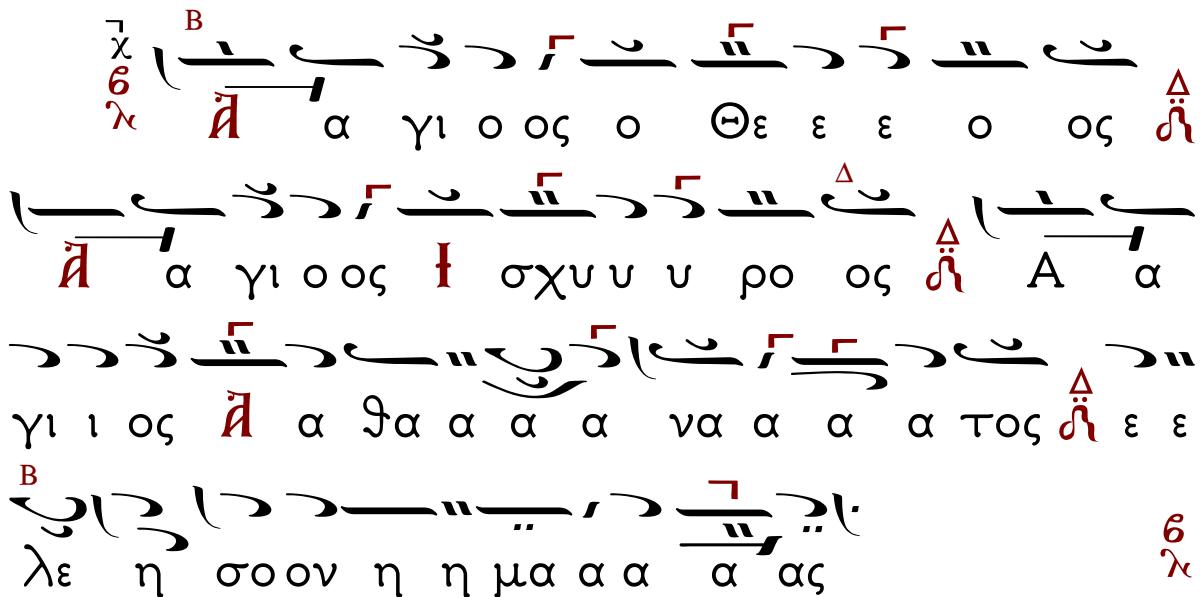
^B 6 λ Και νυν και α ει Δ και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

6 λ

 6 λ Ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σον η
 μας 8 λ

Ἄσματικόν.

 6 λ Ἄ α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος Δ
 Ἄ α γι ο ος Ι σχυ υ ρο ος Δ Δ α
 γι ι ος Ἄ α θα α α α να α α α τος Δ ε ε
 λε η σο ον η η μα α α α ας 8 λ

Ἀπολυτίκων

^τΗχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἵατρῶν ἔυνωρίδα τὴν θεοπρόβλητον, Κῦρον τὸν πάνυν ἀνδρεῖον, καὶ Ἰωάννην στερβόν, ὡς Μαρτύρων ἀμαρύγματα τιμήσωμεν, καὶ θαυμασίων αὐτουργούς, ἵωμένους τῶν πιστῶν, τὰς νόσους τὰς δυσιάτους, τῇ τοῦ Θεοῦ συνεργείᾳ, λιτὰς αὐτῶν ἀπεκδεχόμενοι.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων

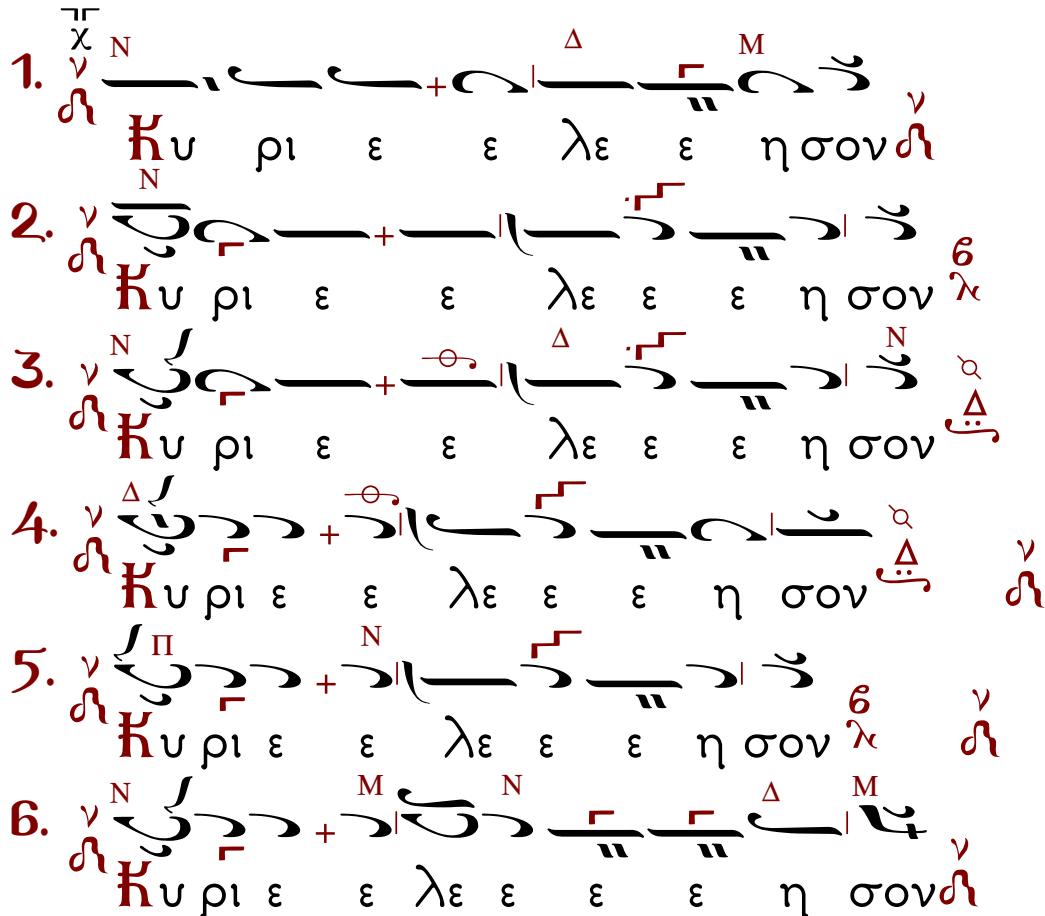
$\tilde{H} \chi o\varsigma \pi\lambda.\alpha'$

χ Τα θαυματάτων α γι ανσου Μαρ τυ
υ ρων τει χος α κα τα μα χη τον η μιν δω ρη
σα με νος Χρι στε ο Θε ος ρ ταις αυ των ι κε
σι αις βου λας ε θνων δι α σκε δα σον ρ της βα
σι λει ας τα σκηπ τρα κρα ται ω ω σον ως μο
νος α γα θο ος και φι λαν θρω πος ρ

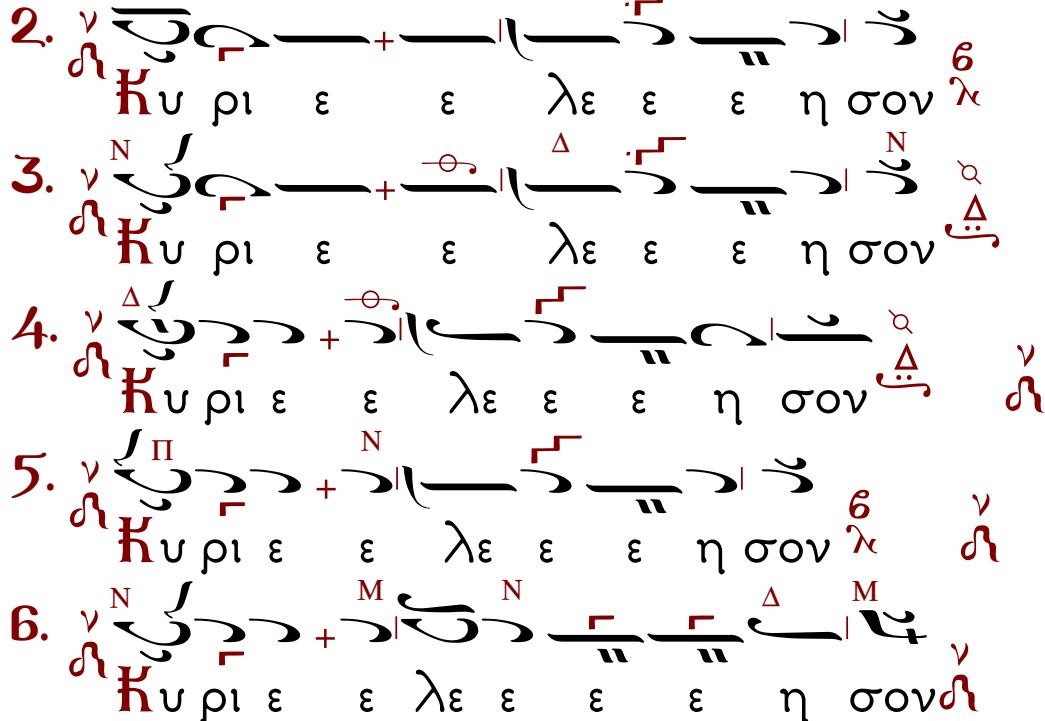
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ὕχος λαὸς Νῦ

1.

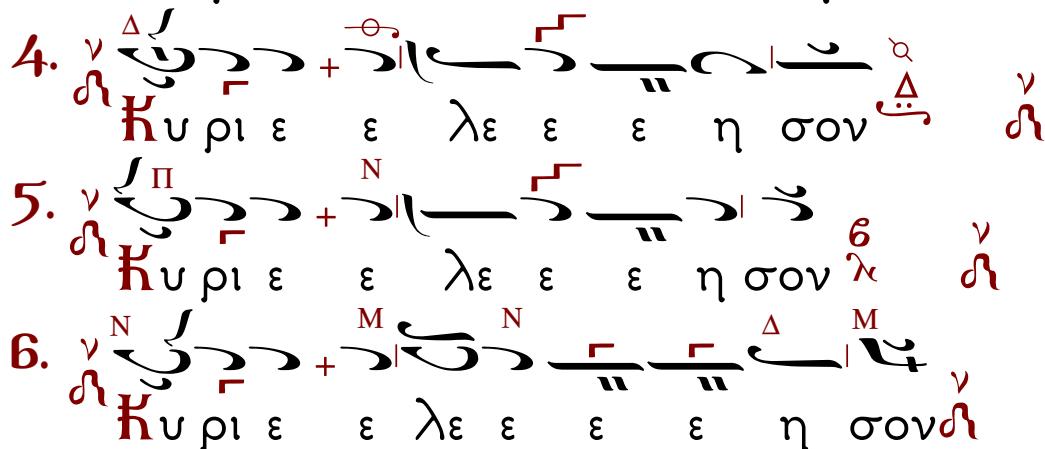
Ἄκυρι ελέλει οντανόντι
Ἄκυρι ελέλει οντανόντι

2.

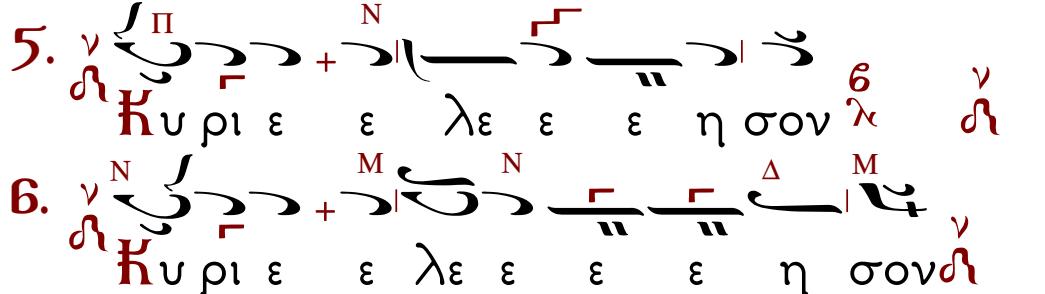
Ἄκυρι ελέλει οντανόντι
Ἄκυρι ελέλει οντανόντι

3.

Ἄκυρι ελέλει οντανόντι
Ἄκυρι ελέλει οντανόντι

4.

Ἄκυρι ελέλει οντανόντι
Ἄκυρι ελέλει οντανόντι

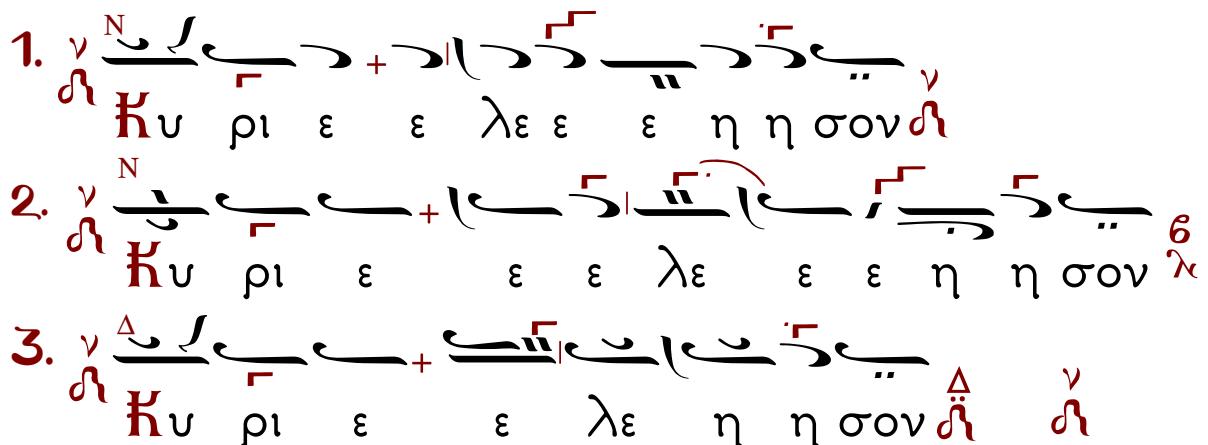
5.

Ἄκυρι ελέλει οντανόντι
Ἄκυρι ελέλει οντανόντι

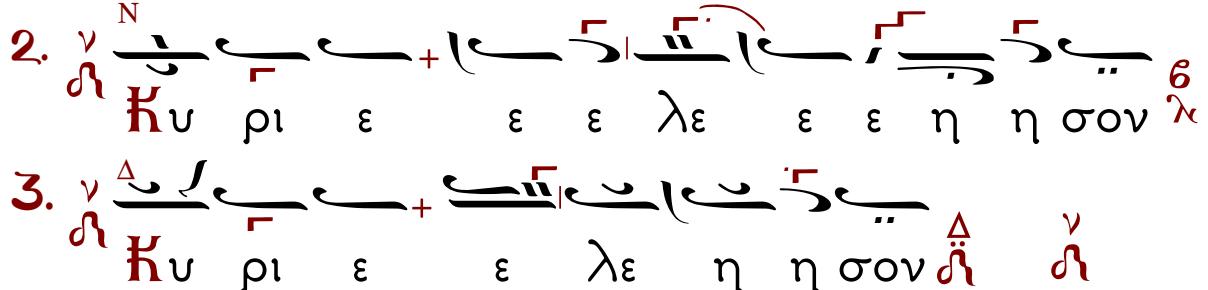
6.

Ἄκυρι ελέλει οντανόντι
Ἄκυρι ελέλει οντανόντι

ΕΤΕΡΑ

1.

Ἄκυρι ελέλει οντανόντι
Ἄκυρι ελέλει οντανόντι

2.

Ἄκυρι ελέλει οντανόντι
Ἄκυρι ελέλει οντανόντι

3.

Ἄκυρι ελέλει οντανόντι
Ἄκυρι ελέλει οντανόντι

4. γ Ἰησοῦς εἶπεν λέγει σοι οὐ ν δ
5. γ Ἰησοῦς εἶπεν λέγει ησον π ν δ
6. γ Ἰησοῦς εἶπεν λέγει ε ε ησον δ γ
7. γ Ἰησοῦς εἶπεν λέγει ησον ν δ ν δ
8. γ Ἰησοῦς εἶπεν λέγει ησον α Δ ν δ
9. γ Ἰησοῦς εἶπεν λέγει ησον ν δ
10. γ Ἰησοῦς εἶπεν λέγει ε ησον π ν δ
11. γ Ἰησοῦς εἶπεν λέγει ε ησον δ γ
12. γ Εοι Κυριε δ γ

31-01 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΩΝ ἈΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΥΡΟΥ καὶ ΙΩΑΝΝΟΥ

Ἄνπιφωνον α'

Ἢ Χος Δι

Ἄ μη η ην

Σπίχ. α' Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νομα το Α γιον αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον η μας 6

Σπίχ. β' Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θα νου πα σας

τας αν τα πο δο σεις αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας 6

Δ

Σπίχ. γ! M
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω ζ'

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του Δ και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σποζει Δ

Ταις πρεσβει αις της Θε ο το κου B Σω

τερ σωσονημας 6

Δ

Σπίχ. δ! M
Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του Δ εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του Δ

Ταις πρεσβει αις της Θε ο το κου B Σω

τερ σωσονημας 6

Δ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δ ^Δ Ταῖς πρεσβείαις της Θεοῦ ο το οκου Σω
τερ σωσον η μα α ας

Ἀνπίφωνον β'

Δ ^M μη η ην Δ
Σπίχ. α! Δ ^M Δι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον Δ αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου Δ

ψαλ λωτω Θε ω μου Δ ε ως υ παρ χω Δ

Δ ^Δ Σω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο εν

Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος Δ

ψαλ λον τας οι αλ λη λου ι α Δ

Σπίχ. β! Δ ^M Δ Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

I α κωβ βο η θιος αυτου ^Δ η ελ πις
 αυτου ου [♂] ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του ^Δ

^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ **Γ**ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
^B ^M ^Δ
 A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ^Δ
^Δ ^M ^Γ ^Δ
 ψαλλοντας οι αλ λη λου : α ^Δ

Σπίχ. γ! ^χ ^M ^Δ
^Δ **Τ**ον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην ^Δ την θα λασ σαν και πα αν
^Δ
 τα τα εν αυ τοις ^Δ

^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ **Γ**ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
^B ^M ^Δ
 A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ^Δ

ων + αλλονταςσοι αλ ληλου i α Δ
 Σπίχ. δ! χ + α Γ Δ
 Βασι λευ σει Κυ ρι ος εις τον
 αι ω να Δ ο Θε ος σου Σι ων ρεις γε νε
 αν + αν και γε νε αν Δ
 Α ω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο εν
 Β α γι i i οις θα αυ μα στο ο ο ο ος Δ
 ων + αλλονταςσοι αλ ληλου i α Δ
 Δο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι
 ω Πνευμα τι Δ
 Και νυν και α ει και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ω νων Α μην Δ

Μ Δ
 Ο μο νο γε νης γι ος και Λο γος
 του Θε ου Δ α θανατος υ πα α α αρ χων
 Μ
 6 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
 Β
 τε ρανσωτη ρι ι αν Δ σαρ κω θη η ναι ζ'
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου Δ και α ει
 παρ θε νου Μα ρι ας Δ α τρε ε πτως εν
 αν θρω πη σας 6 σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος Δ θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
 ει εις ων Δ της Α γι ας Τρι α δος Δ συν
 δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι Δ και τω Α
 γι ω Πνευματι 6 σωσον η μα Δ α ας

Ἄντιφωνον Γ'

Ἀπολυτίκιον

Ὕχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Στίχος: Θαυμαστὸς δὲ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγίοις
Αὐτοῦ.

Ἴατρῶν ἔυνωρίδα τὴν θεοπρόβλητον, Κῦρον
τὸν πάνυν ἀνδρεῖον, καὶ Ἰωάννην στερρόν, ὡς
Μαρτύρων ἀμαρύγματα τιμήσωμεν, καὶ
θαυμασίων αὐτουργούς, ἵωμένους τῶν πιστῶν,
τὰς νόσους τὰς δυσιάτους, τῇ τοῦ Θεοῦ
συνεργείᾳ, λιτὰς αὐτῶν ἀπεκδεχόμενοι.

"Ἐπερον Ἀπολυτίκιον τῶν Ἅγιων

Ὕχος πλ. α'

Στίχος. Τοῖς Ἅγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν δὲ Κύριος.

χ ^K Τα θαυματα των α γι ων σου Μαρ τυ
υ ρων τει χος α κα τα μα χη τον η μιν δω ρη
σα με νος Χρι στε ο Θε ος ρ ταις αυ των ι κε
σι αις βου λας ε θνων δι α σκε δα σον ρ της βα

31-01- ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΩΝ ἈΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΥΡΟΥ ἡ Ιωάννου

σι λει ας τα σκηπτρα κραται ω ωσονως μο
νος α γα θο ος και φι λανθρω πος ^χ_q

Εἰσοδικόν.

Ἄχος Δι

Χ ^M Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ
 Β σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω ^Δ Ζω
 σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν α γι οις
 Ζαυ μα στος ^Δ ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου
 ι α ^Δ

Ἄπολυπίκιον

Ὕχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ίατρῶν ἔυνωρίδα τὴν θεοπρόβλητον, Κῦρον τὸν πάνυν ἀνδρεῖον, καὶ Ἰωάννην στερβόν, ὡς Μαρτύρων ἀμαρύγματα τιμήσωμεν, καὶ θαυμασίων αὐτουργούς, ἵωμένους τῶν πιστῶν, τὰς νόσους τὰς δυσιάτους, τῇ τοῦ Θεοῦ συνεργείᾳ, λιτὰς αὐτῶν ἀπεκδεχόμενοι.

Ἐπερον Ἄπολυπίκιον τῶν Ἅγιων
Ὕχος πλ. α'

χ ^κ Τα θαυματα των α γι ων σου Μαρ τυ
 " υ ρων τει χος α κα τα μα χη τον η μιν δω ρη
 σα με νος Χρι στε ο Θε ος ^χ ^κ ταις αυ των ι κε
 σι αις βου λας ε θνων δι α σκε δα σον ^χ ^κ της βα
 σι λει ας τα σκηπ τρα κρα ται ω ω σον ως μο
 νος α γα θο ος και φι λαν θρω πος ^χ ^κ

Ἄπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ὕχος $\frac{L}{q}$ Πα

Ἄγιον μη τραν παρθε νι κην α γι α σας τω
 το κω σου Δι και χει ει ρας του Συ με ων
 ευ λο γη η σας ως ε πρεπε προ φθασας
 και νυν ε σω σας η μας Χριστε ε ο Θε ος π
 αλλ' ει ρη η νευ σον εν πο λε μοις το πο
 λι τευ μα Δι και κρα ται αι ω σον βα σι λεις
 ους η γα πη η σας Δι ο μονος φι λα ανθρωω
 πο ο ο ος π

ἈΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ

Μνήμη τῶν Ἅγίων Ἀναργύρων,

Κοσμᾶ καὶ Δαμανοῦ.

Προκείμενον. Ὡχος δ'

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου
διαπαντός.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου

12:27-13:8

Ἄδελφοί, ύμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ
μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὖς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον
προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα
δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις,
κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες
ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες
διδάσκαλοι; Μὴ πάντες δυνάμεις; Μὴ πάντες
χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; Μὴ πάντες
γλώσσαις λαλοῦσι; Μὴ πάντες διερμηνεύουσι;
Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι
καθ' ὑπερβολὴν ὅδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς
γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν
ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς

ἡχῶν ἡ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. Καὶ ἐὰν φωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἔαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἄλληλούϊα. Ἡχος α'

Ίδού δὴ τί καλὸν ἡ τί τερπνόν, ἀλλ' ἡ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;

Στίχ. **Ο**τι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἔως τοῦ αἰῶνος.

Ὕχος π̄ ὁ Πα

π̄ Ἡ ρι ε ε λε η σον π̄
Ἄκυροι ε ε λε η σον Ά

π̄ Ἡ ρι ε ε ε λε η σον π̄
Ἄκυροι ε ε ε λε η σον Ά

π̄ Ἡ ρι ε ε ε λε η σον π̄
Ἄκυροι ε ε ε λε η σον Ά

π̄ Κοικυρι ε Ά

π̄ Ά μη η η η η η η η
Ἄ μη η η η η η η η

π̄ Και τωπνευματι ι ι ι ι ι σο π̄
Ἄ και τωπνευματι ι ι ι ι ι σο Ά

π̄ Κοικυρι ε Ά ε ε ε ε ε Ετερον.
Ἄ κοικυρι ε Ά ε ε ε ε ε Ετερον.

π̄ Κοικυρι ε Ά ε ε ε ε ε Ά

π̄ Ά α α μην Ά

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

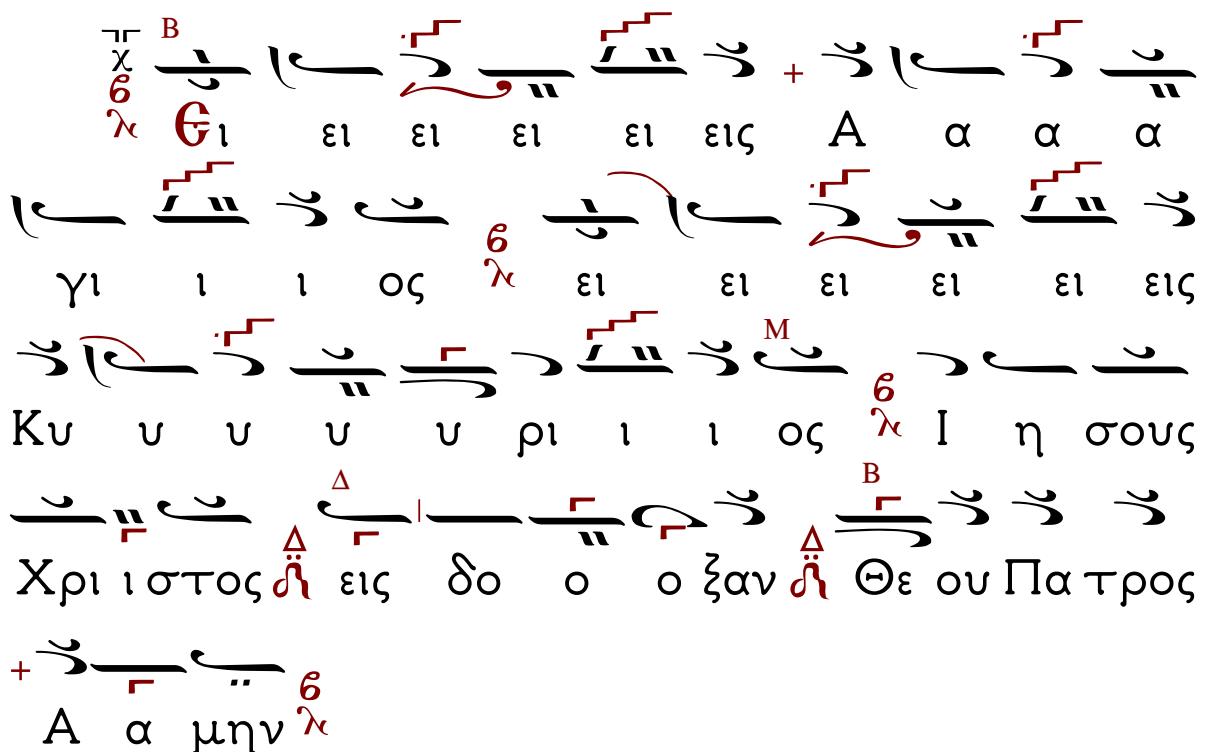
Ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ὕχος λῃ^π Πα Ἐναρμόνιος

Π
π
ᾶ Ει ει εις Α γι ος π
ᾶ ει ει εις Κυ υ ρι
ι ος η σους Χρι στος χ
η εις δο ξαν Θε
ου Πατρος α μην π
ᾶ

Ὕχος ἡ τοις

Ὁχος π̄ ḥ Πα ^π ^π ^π ^π α νες Α α α φες ṭ Συγ
 χω ω ρησον ο Θε ε ε ος ṭ Τα Πα
 ρα α πτωω μα α τα Η μων ḥ Τα
 Ε κου ου σι ι ι α ṭ τα α κου ου
 ου σι ι ι α ḥ τα εν γνωω ω σει ṭ και τα εν
 α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α ḥ τα α εν
 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
 ρα ṭ τα κα τα νουν ^{ζ'} και δι α ανοι οι αν ^Δ τα
 πα αν τα η μιν συγ χω ω ωρησον ^π ως
 α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
 αν θρω ω ω πο ο ο ος ^π

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἔχος πάρα πολὺ

Ἐχει στέ ε το φως το α λη θι νον πάρα πολὺ^π
 φω τι ζον και α γι α α α α α α α ζο
 ον παν τα α αν θρωω πον ερ χο ο ο με
 νον ει εις τοον κο ο ο ο ο ο ο ο
 σμον πάρα ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
 μα ας πάρα το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
 που ου ου ου σου πάρα ι να εν αυ τω ο ψω
 ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
 ο σι ι ι τον πάρα και κα τε ευ θυ υ υ
 υ νο ον πάρα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δπρος ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο λωω ω ωνσου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^Π^χ και πα αν τωων
σου ου των A γι ω ω ων α μην ^Δδι

Εἰς Μνημόσυνον...

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ὕχος ἡ Παρούσις. π-π
χ ρ

ω ω ω ω ω ω π^q ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω η αι ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω Δ ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω
 ω νι ι ι ο ον ζ ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ξ Δ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ξ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε σται ξ δι ι ι ι και
 αι αι ο ο ο ο ος ξ Αλ λη λου ου ου
 ου ι ι ι α α α α α α α
 α π^q

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν

Ὕχος δὲ Δι'

Ἐιδομεν τοφως τοαλη θι νον ε λα
 βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν
 πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προσκυ νου ου ου ουν τες ε αυ τη γαρ
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ὕχος δὲ Δι' αἱ μην α μην α μην εις α
 φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι
 ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυρι ε ⁶ ο πως υ μη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ^Δ ο τι η ζι ω
 σας η μας ^Δ των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων ⁶ τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ^Δ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου ⁶
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἄχος Δι

Α μην Ἐι η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)
6

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εύλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α λον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Τίχος Βαρύς Zω

31-01- ΟΡΘΟC ἈΓΙΩΝ ἀΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΥΡΟΥ ἡ ΙωΑΝΝΟΥ

πα α κου σον ^π_q των πα ρα α κα λου ουν των σε
ε ε ε ε ε ε ^z ε ^M ^π ε ^z

Θεοτοκία εἰς ὅχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ὕχος Βαρύς ζω

Ἄε ^z ~~z~~ ^z Μη η κα τα α πι στε ευ σης με ^z ~~z~~ αν
 θρω πι νη προ ο στασι α ^z ~~z~~ Πα να γι α δε
 εσποινα α α αλ λα δε ξαι δε ε η σι ι ιν
 του ι κε ε του σου ^z ~~z~~ θλι ψις γαρ ε ε
 ε χει με ^z φε ε ε ε ε ε ρειν ου
 δυ να μαι ^z ~~z~~ των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
 τα ^z ~~z~~ σκε πην ου κε ε κτη μαι αι αι ου ου δε
 που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος ^z
 παν το θεν πο λε μου ου με νος ^z ~~z~~ και πα ρα

μυ θι ι ι αν ουκ ε χω πλη ην σου ^z Δε ε
 σποι να του κο ο ο σμου ελ πις και προστα σι
 ι ατων πιστων ^τ μη μου πα ρι ι δης την
 δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η
 σον ^z

Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἐγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.